A *Közgazdász Fórum* ugye *Hírlevél*ként (?) kezdte, s csakugyan nem is volt annál több a maga idején. Viszont életben tudott maradni! És nagyon lassan, de növekedett. Mára pedig – nem kétséges – szerény, de határozott igényeket támaszt önmagával, folytatásával szemben. Amiket közöl, szinte mindenikbe érdemes már belenézni. Egyre értelmesebb eszközzé növi ki magát.

Kutatás

A kutatás nem öncélú szellemi díszelgés, rangjelzés, hanem a nemzetgazdaság leghatékonyabb értéktermelő ágazata – ha be van kötve a gazdálkodás mindennapi áramába és ott képes kifejteni magát, működésbe hozni eredményeit. Az erdélyi magyarságnak ebből a produktív tudományból ma még szinte semmije sincsen. Még a puszta fogalma sem létezik igazán (hiszen fennebb már sirattam az elméletellenes közszellemet), ezért itt annak minden elemét alapjaitól kell megteremteni. Az érdeklődést, kíváncsiságot, a hozzá való merészséget, kockázat- és áldozatvállalást, ám ugyanúgy a valósággal szembeni alázatot és kutyahűséget, és ezeken a személyes emberi tulajdonságokon felépítve ennek társadalmi eszközrendszerét. Iszonyú nagy munka!

A Közgazdász Társaság most ilyenféle célkitűzéseket és terveket fontolgat – ha jól értettem Somai és Coltea eszmefuttatásait a *Fórum* utolsó számában. Miből, kikből, hogyan? Ködös még, de a szándék messzemenően indokolt és időszerű. Amiket sorra kijelentenek ott, hogy „kell" – ez is, meg az is –, azoknak nincs igazi címzettje, aki mindazokat tartoznék megcsinálni, mert mindez módjában is áll. Ki lehet ez a megnevezetlen címzett?

Intézményalkotás

Lehet, ők nem erre gondoltak, én azonban úgy gondolom: ezeknek a kelléseknek, amikre a Közgazdász Társaság – elsősorban vezetői, de bizonyára egyre több tagja is – ráébred és megfogalmaz, címzettje maga a Társaság, vagyis ők maguk. Valóban kell szövetkezet, kell bankhálózat, kell szakképzés, kutatás… és még sok minden egyéb. Ezeket a kelléseket nincs aki átvállalja, nincs kire áthárítani. Maga az erdélyi kisebbségi magyar társadalom kell szembenézzen velük és kiformálja a maga intézményeit lépésről-lépésre. Úgy, ahogy megtette a Közgazdász Társaság azokban az ügyekben, amiket eddig emlegettem.

Köszöntő

CSIBIVENCEL-JÓZSEF

Egy fejlődő társadalom lüktetése, pulzusa elképzelhetetlen a gazdasági szakemberek és a mérnöki munka szoros kapcsolata nélkül, nincs az életnek olyan területe, amelyben ne alkalmaznák gazdaságosan a mérnöki kutatások eredményeit.

A természettudományok robbanásszerű fejlődése óriási kihatással van a társadalmi életre, annakminden ágazatára, kezdve az anyagtudománnyal, fejlesztéssel, gyártással és annak irányításával, egészen a környezetre való hatásuk vizsgálatáig. Mindezt, többek között, az informatika, az elektronika, a finommechanika, egyszóval a mechatronika területén végrehajtott kutatások eredményei teszik lehetővé. Így alakultak ki az intelligens gyártórendszerek, melyeknél a flexibilitás és integráció magától érthetődővé vált, míg a hangsúly az intelligenciára tevődött át.

Egy ilyen fejlődő társadalomban jöttek létre, már 1990-ben, a romániai magyar civil, szakmai szervezetek, közöttük a Romániai Magyar Közgazdász Társaság (RMKT) és az Erdélyi Magyar Műszaki Tudományos Társaság (EMT) is. Ezeknek a szervezeteknek a célkitűzése a hazai szakemberek felkészítése az egyre intenzívebb versenyben való helytállásra, a magyar szakmai nyelv ápolása, fejlesztése és a romániai magyar szakemberek összefogása. Az elmúlt évek bebizonyították, hogy ez nagyon nehéz, komplex feladat, amit egyedül nem tudunk véghezvinni, szükség van az összefogásra. Ebben óriási szerepe van a kapcsolatrendszerünknek, mind a belföldi, mind az anyaországi és más külföldi intézetekkel, szakmai szervezetekkel.

Egy tudományos szervezet tevékenységében a szakmai találkozók jelentik ennek létjogosultságát és a kitűzött céljainak eléréséhez vezető utat. Az eddig minden évben megrendezett közgazdász-találkozók tematikája követi a gazdasági fejlődéshez szükséges irányt. A tudományos dolgozatokat neves belföldi és külföldi szakemberek mutatták be, a gazdasági élet minden